

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Diagnostyka i profilaktyka chorób zwierząt
Nazwa w języku angielskim:		Diagnostics and prevention of animal diseases
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Instytut Zootechniki i Rybactwa
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		lekarz weterynarii Paweł Prokopowicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		lekarz weterynarii Paweł Prokopowicz, lekarz weterynarii Ewa Latusek
Założenia i cele przedmiotu:		Student zna najważniejsze jednostki chorobowe charakterystyczne dla zwierząt poszczególnych gatunków. Potrafi je zdiagnozować i zaproponować odpowiednią ich profilaktykę.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna anatomie i topografię poszczególnych narządów i układów zwierząt oraz różnice w budowie układów u zwierząt poszczególnych gatunków.	K_W02
W_02	Zna funkcje poszczególnych narządów w organizmie zwierząt oraz procesy fizjologiczne zachodzące u zwierząt oraz konsekwencje zaburzeń prawidłowego funkcjonowania narządów.	K_W03
W_03	Zna przyczyny nieprawidłowego funkcjonowania poszczególnych układów w organizmie zwierzęcym i ich konsekwencje w postaci chorób najczęściej występujących u zwierząt różnych gatunków	K_W13
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi ocenić zaburzenia ogólne występujące u zwierząt oraz dokonać pomiarów parametrów dotyczących ich zdrowia.	K_U011

U_02	Potrafi postawić wstępną diagnozę rozpoznając, charakterystyczne dla zwierząt poszczególnych gatunków jednostki chorobowe.	K_U11
U_03	Potrafi dać wskazówki odnośnie profilaktyki w zapobieganiu występowania podstawowych schorzeń oraz zaproponować odpowiednie postępowanie w przypadku wystąpienia danej choroby oraz udzielić pomocy.	K_U11, K_U39
U_04	Potrafi ciągle pogłębiać i aktualizować wiedzę z zakresu profilaktyki weterynaryjnej.	K_U22
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Jest gotów do stałego doksztalcania się i śledzenia aktualnych osiągnięć zakresu praktyki weterynaryjnej w dostępnych czasopismach i publikacjach naukowych.	K_K01
K_02	Jest gotów podjąć zawodową odpowiedzialność za zwierzę i człowieka.	K_K07
K_03	Jest gotów do ciągłej współpracy zarówno z jednostkami naukowymi, jaki z podmiotami praktykującymi w celu wymiany doświadczeń i próby zapobiegania lub ograniczenia występowania zagrożeń u zwierząt.	K_K07
Forma i typy zajęć:	Wykład, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia w gabinecie weterynaryjnym	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Anatomia i fizjologia zwierząt poszczególnych gatunków.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Pojęcie diagnostyki i profilaktyki. 2. Zaburzenia ogólne występujące u zwierząt (ból, gorączka itd.). 3. Zaburzenia ze strony układu mięśniowo-szkieletowego. 4. Zaburzenia neurologiczne. 5. Zaburzenia hemostatyczne. 6. Zaburzenia metaboliczne/elektrolitowe. 7. Zaburzenia wątrobowe. 8. Zaburzenia żołądkowo-jelitowe. 9. Zaburzenia ze strony układu moczowego. 10. Zaburzenia układu oddechowego. 11. Zaburzenia układu krążenia. 12. Profilaktyka chorób u młodego zwierzęcia. 13. Profilaktyka w geriatricy. 14. Profilaktyka przeciw pasożytnicza. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Baumgartner W. 2011, Diagnostyka kliniczna zwierząt. Wydawca: URBAN & PARTNER 2. Taylor S.M. 2011, Zabiegi diagnostyczne i lecznicze u psów i kotów. Wydawca: URBAN & PARTNER 		

3. Meyer D.J, Harvey J.W., 2013, Diagnostyka laboratoryjna w weterynarii. Wydawnictwo: Elsevier Urban & Partner

Literatura dodatkowa:

1. Fernandez R.R. de Gopegui. 2018, Choroby zakaźne psów. Praktyczny przewodnik. Wydawca: Urban & Partner Edra
2. Miesięczniki i czasopisma branżowe.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład z wykorzystaniem środków multimedialnych. Ćwiczenia laboratoryjne na biologicznym materiale zwierzęcym, ćwiczenia w Gabinetie Weterynaryjnym Piesio w Siedlcach. Obserwacje mikroskopowe.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Kolokwia (test wyboru i pytania otwarte), zaliczenie ćwiczeń laboratoryjnych.

Forma i warunki zaliczenia:

1. Zaliczenie na ocenę.
2. Warunkiem uzyskania zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium (co najmniej 51% ogólnej liczby punktów).
3. Przedział punktacji w % (ocena): 0-50 (2,0); 51-60 (3,0); 61-70 (3,5); 71-80 (4,0); 81-90 (4,5); 91-100 (5,0).

Poprawy: zgodnie z regulaminem studiów.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15
Udział w ćwiczeniach	30
Konsultacje	1
Przygotowanie do ćwiczeń	14
Przygotowanie do kolokwium	15
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język angielski II
Nazwa w języku angielskim:	English II	
Język wykładowy:	angielski (wspomagany językiem polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Centrum Języków Obcych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr inż. Maria Markowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		nauczyciele języka angielskiego
Założenia i cele przedmiotu:		Osiągnięcie językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U19
U_02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U19
U_03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U19
U_04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U19
U_05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U19

U_06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U19
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_K01, K_K09
K_02	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_K01, K_K09
Forma i typy zajęć:	konwersatorium	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem angielskim na poziomie „Język angielski I”.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Środowisko pracy – rozmowy nt. różnych zawodów, obowiązków służbowych i warunków pracy. 2. Zakupy – ubrania, akcesoria, smartfony, zwyczaje zakupowe; negocjacje cenowe. 3. Aktywność edukacyjna i szkoleniowa – rozmowa nt. szkół, uczelni, nauczycieli i studentów. 4. Potrawy – opis różnych potraw i sposobów ich przygotowywania, kulturowe uwarunkowania żywienia. 5. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
Outcomes , Split Edition A, Second Edition, Hugh Dellar, Andrew Walkley, National Geographic Learning, CENGAGE Learning		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe; 2. Wielki słownik angielsko-polski / polsko-angielski, red. nauk. B. Lewandowska-Tomaszczyk, 2014, PWN-OUP; 3. Oxford Advanced Learner's Dictionary, red. J. Turnbull, 2010, OUP; 4. English Grammar in Use Intermediate, R. Murphy, 2014, CUP. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie:

- co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności;
- jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach;
- aktywności na zajęciach oraz frekwencji.

Kryteria oceniania: 0-50% – niedostateczna (2,0); 51-60% – dostateczna (3,0); 61-70% – dostateczna plus (3,5); 71-80% – dobra (4,0); 81-90% – dobra plus (4,5); 91-100% – bardzo dobra (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30
Samodzielne przygotowanie się do kolokwiów	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język niemiecki II
Nazwa w języku angielskim:	German II	
Język wykładowy:	niemiecki (wspomagany językiem polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Centrum Języków Obcych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr inż. Marzena Lisowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		nauczyciele języka niemieckiego
Założenia i cele przedmiotu:		Osiągnięcie językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U19
U_02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U19
U_03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U19
U_04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę sprzeciw, negocjować.	K_U19
U_05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U19

U_06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U19
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_K01, K_K09
K_02	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_K01, K_K09
Forma i typy zajęć:	konwersatorium	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem niemieckim na poziomie „Język niemiecki I”.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Pracownik w zakładzie pracy/przedstawicielstwo/filie 2. Sprzedaż towarów i usług 3. Rozwiązywanie problemów związanych z funkcjonowaniem firmy 4. Oferty pracy/CV/list motywacyjny/rozmowa kwalifikacyjna/świadectwo pracy 5. Współczesne formy zatrudnienia/rynek pracy 6. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów 		
Literatura podstawowa:		
Anette Müller, Sabine Schlüter: Im Beruf . Kursbuch. Deutsch als Fremd- und Zweitsprache. B1+/B2, Hueber Verlag.		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: Internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe; 2. Langenscheidt Großwörterbuch Polnisch: Polnisch-Deutsch, Deutsch-Polnisch: Völlige Neubearbeitung von Urszula Czerska und Stanisław Walewski. Hrsg. Langenscheidt. 3. Repetytorium z gramatyki języka niemieckiego. Stanisław Bęza, wyd. PWN. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podjęcie eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		

Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie:

- co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności;
- jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach;
- aktywności na zajęciach oraz frekwencji.

Kryteria oceniania: 0-50% – niedostateczna (2,0); 51-60% – dostateczna (3,0); 61-70% – dostateczna plus (3,5); 71-80% – dobra (4,0); 81-90% – dobra plus (4,5); 91-100% – bardzo dobra (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język rosyjski II
Nazwa w języku angielskim:	Russian II	
Język wykładowy:	rosyjski (wspomagany językiem polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Centrum Języków Obcych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Ewa Borkowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		nauczyciele języka rosyjskiego
Założenia i cele przedmiotu:		Osiągnięcie językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U19
U_02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U19
U_03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U19
U_04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę sprzeciw, negocjować.	K_U19
U_05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U19

U_06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U19
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_K01, K_K09
K_02	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_K01, K_K09
Forma i typy zajęć:	konwersatorium	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem rosyjskim na poziomie „Język rosyjski I”.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> Środowisko pracy – rozmowy nt. różnych zawodów, obowiązków służbowych i warunków pracy. Zakupy – ubrania, akcesoria, smartfony, zwyczaje zakupowe; negocjacje cenowe. Aktywność edukacyjna i szkoleniowa – rozmowa nt. szkół, uczelni, nauczycieli i studentów. Potrawy – opis różnych potraw i sposobów ich przygotowywania, kulturowe uwarunkowania żywienia. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
Anna Pado, Start. ru 2. Język rosyjski dla średnio zaawansowanych. Podręcznik z ćwiczeniami i płytą CD. Kurs dla dorosłych i studentów, Warszawa, Wyd. WSiP 2011, 112 s.		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe; Chuchmacz Dorota, Ossowska Helena, Wot grammatika. Repetytorium grammatyczne z języka rosyjskiego z płytą CD, Warszawa 2010 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		

Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie:

- co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności;
- jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach;
- aktywności na zajęciach oraz frekwencji.

Kryteria oceniania: 0-50% – niedostateczna (2,0); 51-60% – dostateczna (3,0); 61-70% – dostateczna plus (3,5); 71-80% – dobra (4,0); 81-90% – dobra plus (4,5); 91-100% – bardzo dobra (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Wychowanie fizyczne
Nazwa w języku angielskim:		Physical Education
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Centrum Sportu i Rekreacji
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy, drugi	
Semestr:	drugi, trzeci	
Liczba punktów ECTS:	0	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Ewelina Gutkowska-Wyrzykowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		wszyscy nauczyciele Centrum Sportu i Rekreacji
Założenia i cele przedmiotu:		<p>Wszechstronny rozwój organizmu oraz przekazanie studentom wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę, samoocenę oraz samodzielne podejmowanie działań w celu doskonalenia funkcjonowania organizmu.</p> <p>Rozwój sprawności kondycyjnej i koordynacyjnej oraz dostarczenie studentom wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę samoocenę i samodzielne podejmowanie działań w tym zakresie.</p> <p>Wykształcenie umiejętności ruchowych przydatnych w aktywności zdrowotnej, użytecznej, rekreacyjnej i sportowej.</p> <p>Kształtowanie pozytywnej postawy wobec aktywności fizycznej.</p>
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna formy i metody rozwoju różnych cech motorycznych człowieka.	
W_02	Posiada wiedzę o wpływie stylu życia i czynników środowiskowych na zdrowie. Wymienia główne zagrożenia zdrowotne (choroby cywilizacyjne – ich objawy i przyczyny) oraz zagrożenia społeczne i wyjaśnia ich wpływ na funkcjonowanie jednostki. Wymienia i wyjaśnia zasady zdrowego stylu życia.	

W_03	Wymienia i opisuje elementy techniki oraz taktyki gier zespołowych.	
W_04	Wyjaśnia przepisy gier zespołowych oraz sygnalizację sędziowską.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi dbać o doskonalenie własnej sprawności ruchowej poprzez stosowanie odpowiednich dla siebie ćwiczeń.	
U_02	Posiada umiejętności ruchowe i potrafi wykonać elementy techniczne z gimnastyki podstawowej, zespołowych gier sportowych, lekkiej atletyki, form gimnastyki przy muzyce lub innych możliwych do wyboru.	
U_03	Potrafi pełnić rolę sędziego, organizatora rozgrzewki, gier i zabaw rekreacyjno-sportowych.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Samodzielnie podejmuje działania związane z rozwojem oraz utrzymaniem na wysokim poziomie własnej sprawności fizycznej. Ma świadomość wpływu aktywności fizycznej człowieka na wszystkie jego organy i układy. Rozumie prozdrowotny wpływ ćwiczeń fizycznych na ludzki organizm. Dostrzega konieczność dbałości o sprawność, zdrowie i budowę własnego ciała.	
K_02	Rozwija własne upodobania sportowe, uczestniczy w życiu sportowym korzystając z różnych jego form. Odrzuca zachowania niebezpieczne dla życia i zdrowia, przyjmując rolę promotora zachowań zdrowotnych w swoim środowisku	
K_03	Akceptuje wartość społeczną przestrzegania przepisów i uczestnictwa w zawodach w zgodzie z postawą fair play.	
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia ogólnorozwojowe i profilowane realizowane w obiektach CSiR.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza i umiejętności uzyskane na wcześniejszych etapach edukacji szkolnej.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kształtowanie cech motorycznych i sprawności ogólnej. 2. Nauczanie i doskonalenie elementów technicznych. 3. Nauczanie i doskonalenie podstawowych elementów taktycznych. 4. Sędziowanie dyscypliny, podstawy organizacyjne rywalizacji sportowej. 5. Podstawy fizjologii wysiłku fizycznego. Zasady organizacji treningu sportowego. 6. Zapoznanie studentów z wiadomościami z zakresu edukacji zdrowotnej. 		

Literatura podstawowa:

1. M. Bondarowicz, Zabawy w grach sportowych. WSiP, Warszawa 2006.
2. Cz. Sieniek, Zasób ćwiczeń technicznych z zakresu koszykówki, piłki ręcznej, siatkówki i piłki nożnej dla celów dydaktycznych, Sosnowiec 2010.
3. Z. Stawczyk, Gry i zabawy lekkoatletyczne. AWF, Poznań 1998.
4. R. Trzeźniowski, Zabawy i gry ruchowe. WSiP, Warszawa 2008.
5. J. Talaga, A-Z sprawności fizycznej - atlas ćwiczeń. Ypsilon, Warszawa 1995.
6. J. Talaga, Sprawność fizyczna ogólna. Poznań 2004.

Literatura dodatkowa:

1. T. Arlet, Koszykówka, podstawy techniki i taktyki. Kraków 2001.
2. L. Biernacki, J. Kubrycht, Pierwsze kroki w piłce ręcznej. Przewodnik metodyczny, Gdańsk 2013.
3. M. Bodarowicz, Zabawy i gry ruchowa na zajęciach sportowych. Warszawa 2002.
4. G. Grządziel, D. Szade, Piłka siatkowa. Technika, taktyka i elementy mini siatkówki. AWF, Katowice 2008.
5. T. Huciński T, Vademecum koszykówki. Warszawa 1997.
6. T. Huciński, I. Lekner, Koszykówka podręcznik dla trenerów nauczycieli i studentów. Wrocław 2001.
7. A. Kowal, S. Zaborniak, Piłka siatkowa w Szkole, Sosnowiec 2006.
8. T. Stefaniak, Atlas uniwersalnych ćwiczeń siłowych, Wydawnictwo BK 2011.
9. J. Talaga, Piłka nożna. Nauczanie i doskonalenie techniki, Estrella, Warszawa 2015
10. J. Talaga- ABC młodego piłkarza- nauczanie techniki Poznań 2006.
11. J. Wołyniec, Przepisy Gier Sportowych w zakresie podstawowym, Wydawnictwo BK 2006.
12. B. Woynarowska, Edukacja zdrowotna, PWN, Warszawa 2008.
13. A. Zajac, J. Chmura, Przygotowanie sprawnościowe w zespołowych grach sportowych, AWF, Katowice 2013.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zajęcia w grupach z wykorzystaniem metody analitycznej, syntetycznej i kompleksowej w nauczaniu techniki i metod specyficznych dla zajęć wychowania fizycznego (metody ścisłej, metod intensyfikujących i indywidualizujących zajęcia, pokaz, objaśnienia, metoda zadaniowa, metoda problemowa).

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Okazjonalnie testy i sprawdziany dla potrzeb startu w Akademickich Mistrzostwach Polski.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie na podstawie aktywnego uczestnictwa w zajęciach zgodnie z Regulaminem Centrum Sportu i Rekreacji.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w zajęciach

60

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

60

Punkty ECTS za przedmiot

0

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Wychowanie fizyczne – jazda konna
Nazwa w języku angielskim:	Physical – horse riding	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Instytut Zootechniki i Rybactwa	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy, drugi	
Semestr:	drugi, trzeci	
Liczba punktów ECTS:	0	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr inż. Agata Danielewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr inż. Agata Danielewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Wszechstronny rozwój organizmu oraz przekazanie studentom wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę, samoocenę i samodzielne podejmowanie działań w zakresie jazdy konnej.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna formy i metody rozwoju różnych cech motorycznych człowieka.	
W_02	Posiada wiedzę o wpływie stylu życia i czynników środowiskowych na zdrowie. Wymienia i wyjaśnia wpływ jeździectwa na człowieka.	
W_03	Wymienia i opisuje elementy jazdy konnej.	
W_04	Wyjaśnia przepisy jeździeckie oraz zasady sędziowania olimpijskich sportów konnych.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi dbać o doskonalenie własnej sprawności ruchowej poprzez stosowanie odpowiednich ćwiczeń kondycyjno-sprawnościowych dla konia i jeźdźcy.	
U_02	Posiada niezbędne umiejętności jeździeckie.	

U_03	Potrafi poprowadzić rekreacyjne zajęcia ruchowe z udziałem koni.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Samodzielnie podejmuje działania związane z rozwojem oraz utrzymaniem na wysokim poziomie własnej sprawności fizycznej. Ma świadomość wpływu aktywności fizycznej na zdrowie konia i jeźdźca.	
K_02	Rozwija jeździeckie upodobania sportowe. Odrzuca zachowania niebezpieczne dla ludzi lub łamiące dobrostan koni.	
K_03	Akceptuje wartość społeczną przestrzegania przepisów sportowych Polskiego związku Jeździeckiego i uczestnictwa w zawodach, w zgodzie z postawą fair play i dobrostanem zwierząt.	
Forma i typy zajęć:	Zajęcia praktyczne w Uczelnianym Ośrodku Jeździeckim.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość nomenklatury jeździeckiej		
Treści modułu kształcenia:		
<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie się i akceptacja Regulaminu Stajni oraz zasad panujących przy bezpiecznym poruszaniu się przy koniach. • Zagadnienia związane z aspektami zoopsychologicznymi koni. • Zasady zachowania się koni. • Dobrostan koni. • Podstawy jazdy konnej. • Formy użytkowania koni. • Sport jeździecki. • Dyscypliny olimpijskie z udziałem koni. • Postępowanie antydopingowe w jeździectwie. • Dobór, dopasowanie i pielęgnacja sprzętu jeździeckiego. • Zasady treningu koni. • Jeździecka aktywność ruchowa bez konia. • Odnowa biologia cza i metody relaksacyjne dla jeźdźców. • Odnowa biologiczna i metody relaksacyjne dla koni. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Gołąb J. Partnerstwo doskonałe. 2018; 2. Gołąb J. Rząd doskonały. 2011; 3. Hess C. Jak lepiej jeździć konno I, II, III. Wyd. Galaktyka; 4. Hill C. 101 ćwiczeń z ziemi, 101 ćwiczeń na ujeżdżalni; 5. Museler W. Nauka jazdy konnej. 2011. Wyd. PWRiL; 6. Neumann-Cosel I. Poradnik młodego jeźdźca. 7. Próchniewicz W. Akademia jeździecka. 2007. 8. Wilsie S., Vogelt G. Mowa koni. Rozmowy z końmi w ich języku. Wyd. Galaktyka; 		
Literatura dodatkowa:		

1. Bojarczuk J. Encyklopedia jazdy konnej dla początkujących. Technika jazdy, pielęgnacja koni. 2019. Wyd. SBM;
2. Savoie J. Wszechstronne szkolenie koni.
3. Swift S. Harmonia jeźdźca i konia. Wyd. Galaktyka;

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zajęcia praktyczne w Uczelnianym Ośrodku Jeździeckim.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych następuje na bieżąco, podczas zajęć z Wychowania Fizycznego, w zakresie jazdy konnej.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie na podstawie aktywnego uczestnictwa w zajęciach, zgodnie z Regulaminem Sekcji dydaktycznej Centrum sportu i Rekreacji.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w ćwiczeniach

60

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

60

Punkty ECTS za przedmiot

0

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Opieka weterynaryjna
Nazwa w języku angielskim:	Veterinary care	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Instytut Zootechniki i Rybactwa	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		lekarz weterynarii Paweł Prokopowicz,
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		lekarz weterynarii Paweł Prokopowicz, lekarz weterynarii Ewa Latusek
Założenia i cele przedmiotu:		Student zna zasady opieki nad zwierzętami w zależności od gatunku, wieku i stanu fizjologicznego.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna procesy fizjologiczne zachodzące u zwierząt oraz konsekwencje zaburzeń prawidłowego funkcjonowania narządów.	K_W01
W_02	Zna stany fizjologiczne zmieniające się w poszczególnych etapach życia zwierząt i zasady opieki nad zwierzętami w określonym stanie.	K-W06
W_03	Zna wymagania i potrzeby behawioralne zwierząt poszczególnych gatunków, zapewniające im dobrostan oraz prawidłową relację w interakcji człowiek-zwierzę.	K_W09 K_W11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę z zakresu behawioru i kryteriów dobrostanu w odpowiednio dobranej opiece weterynaryjnej dla zwierząt poszczególnych gatunków z uwzględnieniem ich stanu fizjologicznego.	K_U03 K_U04
U_02	Potrafi pod opieką lekarza lub technika weterynarii dokonać podstawowych pomiarów ogólnego stanu zdrowia zwierząt posługujących się przyrządami pomiarowymi o prawidłowo zinterpretować uzyskane wyniki.	K_U06 K_U07

U_03	Potrafi ciągle pogłębiać i aktualizować wiedzę z zakresu opieki weterynaryjnej nad zwierzętami.	K_U22
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Jest gotów do stałego doskonalenia się i śledzenia aktualnych osiągnięć zakresu opieki weterynaryjnej w dostępnych czasopismach i publikacjach naukowych.	K_K01
K_02	Jest gotów podjąć zawodową odpowiedzialność za zwierzę jako opiekuni za drugiego człowieka.	K_K05 K_K07
K_03	Jest gotów do ciągłej współpracy zarówno z jednostkami naukowymi, jak i z podmiotami praktykującymi w celu wymiany doświadczeń i spostrzeżeń praktycznych dotyczących opieki nad zwierzętami.	K_K07
Forma i typy zajęć:	Wykład, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia w gabinecie weterynaryjnym	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Biologia gatunku poszczególnych zwierząt. Fizjologia zwierząt poszczególnych gatunków.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dokumenty związane z opieką nad zwierzętami. 2. Wymagania i potrzeby behawioralne psów, zapewniające im dobrostan. 3. Wymagania dotyczące zdrowia psychicznego i dobrostanu kotów. 4. Opieka nad innymi gatunkami zwierząt. 5. Profilaktyka. 6. Opieka nad młodym zwierzęciem. 7. Opieka geriatryczna. 8. Opieka w okresie po zabiegowym. 9. Opieka w okresie porodowym. 10. Badania laboratoryjne. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kudła J., Jagodzińska-Górska D., Leszczyńska B. 2016, Medycyna behawioralna psów i kotów. Wydawnictwo: Galaktyka. 2. Wilczek Ch., Merl K. 2017. Medycyna weterynaryjna. Kompendium. PZWL, Warszawa. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Maddison Jill E., Volk Holger A., Church David B. 2017, Jak myśleć klinicznie w praktyce. Wydawnictwo: Galaktyka. 2. Miesięczniki i czasopisma branżowe. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		

Ćwiczenia wspomagane technikami multimedialnymi, jak również z udziałem zwierząt z możliwością obserwacji ich behawioru charakterystycznego dla różnego stanu fizjologicznego. Ćwiczenia w Gabinetie Weterynaryjnym Piesio w Siedlcach.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Kolokwia (test wyboru i pytania otwarte), zaliczenie ćwiczeń laboratoryjnych

Forma i warunki zaliczenia:

1. zaliczenie na ocenę.
2. Warunkiem uzyskania zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium (co najmniej 51% ogólnej liczby punktów).
3. Przedział punktacji w % (ocena): 0-50 (2,0); 51-60 (3,0); 61-70 (3,5); 71-80 (4,0); 81-90 (4,5); 91-100 (5,0).

Poprawy: zgodnie z regulaminem studiów.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30
Konsultacje	8
Przygotowanie do ćwiczeń	17
Przygotowanie do kolokwium	20
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Rozród zwierząt
Nazwa w języku angielskim:		Animal reproduction
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Instytut Zootechniki i Rybactwa
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		prof. dr hab. Stanisław Kondracki
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		prof. dr hab. Stanisław Kondracki, dr hab. inż. Anna Wysokińska
Założenia i cele przedmiotu:		Zapoznanie studentów z zagadnieniami dotyczącymi rozrodu zwierząt i możliwości ich praktycznego wykorzystania do zwiększania rozrodczości samców i samic w zoopsychologii i animaloterapii.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Potrafi objaśnić pojęcia z zakresu rozrodu zwierząt towarzyszących, dzikich i gospodarskich, zna i opisuje prawidłową strukturę i funkcje poszczególnych odcinków układu rozrodczego.	K_W02
W_02	Rozumie przebieg procesów rozrodczych zwierząt towarzyszących, gospodarskich i dzikich dla wykorzystania w zoopsychologii i animaloterapii.	K_W12
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi zastosować odpowiednie metody do optymalizacji rozrodu zwierząt	K_U03
U_02	Umie ocenić predyspozycje zwierzęcia do rozrodu i zdiagnozować nieprawidłowości układu rozrodczego	K_U11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K_01	Rozumie konieczność stałego pogłębiania wiedzy z zakresu rozrodu zwierząt towarzyszących, gospodarskich i dzikich.	K_K01
Forma i typy zajęć:		wykłady, ćwiczenia laboratoryjne
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość zagadnień z zakresu anatomii i fizjologii zwierząt		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Znaczenie i organizacja rozrodu zwierząt towarzyszących, dzikich i gospodarskich dla wykorzystania w zoopsychologii i animaloterapii. 2. Wpływ czynników środowiskowych na procesy rozrodu. 3. Hormonalna regulacja funkcji płciowych samicy i samca. 4. Ocena stanu zdrowia i predyspozycji zwierząt do rozrodu w aspekcie zoopsychologii i animaloterapii. 5. Ocena kliniczna oraz badanie narządów rozrodczych samców i samic zwierząt towarzyszących, dzikich i gospodarskich. 6. Różnice gatunkowe w budowie narządów rozrodczych. 7. Proces tworzenia i rozwoju męskich i żeńskich komórek płciowych (spermatogeneza i oogeneza). 8. Metody określania optymalnego momentu do krycia lub inseminacji samic zwierząt towarzyszących, dzikich i gospodarskich. 9. Mechanizm procesu zapłodnienia i metody diagnozowania ciąży. 10. Determinacja płci, budowa i funkcje łożyska. 11. Ocena stopnia rozwoju zarodków zwierząt towarzyszących, dzikich i gospodarskich. 12. Zasady prawidłowego obchodzenia się z samicami w czasie ciąży. 13. Wskaźniki płodności. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Krzymowski T. (praca zbiorowa) 2007: Biologia rozrodu zwierząt. Cz. 1 Fizjologiczna regulacja procesów rozrodczych samicy. UWM w Olsztynie. 2. Strzeżek J. (praca zbiorowa) 2007: Biologia rozrodu zwierząt. Cz. 2 Biologiczne uwarunkowania wartości rozrodowej samca. UWM w Olsztynie. 3. Kosiniak-Kamysz K., Wierzbowski S. 2003/2004: Rozród koni. Drukrol, Kraków. 4. Dubiel A. 2010: Rozród psów. Wyd. Wrocław. 5. Max A. 2010: Koty – położnictwo i rozród. Galaktyka, Łódź. 6. Tischner M. 2010: Weterynaryjne i hodowlane aspekty rozrodu koni. Ogier. Drukrol Kraków. 7. Morstin J., Reklewska B. 2001. Rozród zwierząt gospodarskich. SGGW, Warszawa 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Jura Cz., Klag J. 2005: Podstawy embriologii zwierząt i człowieka t.2. PWN Warszawa. 2. Kuryszko J., Zarzycki J., 1995: Anatomia mikroskopowa zwierząt domowych i człowieka. PWN Warszawa. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi. Ćwiczenia laboratoryjne na materiale biologicznym z wykorzystaniem mikroskopów świetlnych i stereoskopowych, przedstawianie teoretyczne		

i praktyczne treści programowych z wykorzystaniem preparatów mikroskopowych oraz zestawu do komputerowej analizy obrazu.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty uczenia sprawdzane będą na zaliczeniu ćwiczeń oraz egzaminie końcowym

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: uzyskanie co najmniej 51% ogólnej liczby punktów ze wszystkich form zaliczenia (egzamin, kolokwium). Elementy i ich waga mająca wpływ na ocenę końcową: egzamin – 50%, kolokwium – 50%.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15
Udział w ćwiczeniach laboratoryjnych	30
Udział w konsultacjach godz. z przedmiotu	1
Przygotowanie się do zaliczenia i obecność na zaliczeniu ćwiczeń	14
Przygotowanie się do egzaminu końcowego i obecność na egzaminie	15
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Żywnienie zwierząt towarzyszących i dzikich
Nazwa w języku angielskim:		Nutrition of companion and wild animals
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Instytut Zootechniki i Rybactwa
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. inż. Anna Milczarek
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. inż. Anna Milczarek, dr hab. inż. Alina Janocha, dr hab. inż. Bogusław Olkowski
Założenia i cele przedmiotu:		Celem realizowanego przedmiotu jest zdobycie wiedzy z zakresu żywienia zwierząt towarzyszących i dzikich.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna problemy trawienia i metabolizmu zachodzące u zwierząt oraz potrafi scharakteryzować przyczyny chorób wywołanych nieprawidłowym żywieniem.	K_W02
W_02	Rozumie potrzeby pokarmowe i zasady żywienia zwierząt wykorzystywanych do działań terapeutycznych oraz dziko żyjących w celu zapewnienia im właściwej kondycji. Zna techniki i technologie produkcji karm dla zwierząt.	K_W08
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi zastosować odpowiednie żywienie zwierząt kwalifikowanych do działań terapeutycznych.	K_U12
U_02	Potrafi doradzić w zakresie żywienia wybranych gatunków zwierząt towarzyszących i dzikich.	K_U17
U_03	Potrafi samodzielnie poszerzać i aktualizować wiedzę w zakresie tematyki poszczególnych zajęć.	K_U22

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Rozumie potrzebę dalszego kształcenia się. Potrafi samodzielnie wyszukiwać informacje w literaturze i źródłach elektronicznych.	K_K01
K_02	Ma świadomość zawodowej odpowiedzialności w aspekcie ochrony zdrowia zwierząt poprzez odpowiednie żywienie.	K_K07
Forma i typy zajęć:	Wykłady, ćwiczenia laboratoryjne	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiadomości z anatomii, fizjologii i biochemii.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Składniki pokarmowe i ich znaczenie w żywieniu różnych gatunków zwierząt. Wartość pokarmowa surowców/pasz wprowadzanych do karm i dawek pokarmowych. Definicja dawki pokarmowej, receptury mieszanki i karmy. Rodzaje i charakterystyka karm oraz mieszanek przemysłowych. Fizjologia i patofizjologia procesu odżywiania psów i kotów na poszczególnych etapach ich rozwoju i życia. Metody i stosowane diety w karmieniu psów i kotów. Bilansowanie żywienia dla psów i kotów. Specyfika budowy i fizjologii przewodu pokarmowego koni. Zasady żywienia koni, wykorzystanie pasz objętościowych i treściwych. Układanie dawek pokarmowych dla koni. Zachowanie pokarmowe ssaków. Klasyfikacja zwierząt dzikich ze względu na rodzaj pobieranego pokarmu. Potrzeby pokarmowe i pasze stosowane w żywieniu zwierząt dziko żyjących. Jakość i bezpieczeństwo pasz stosowanych w żywieniu zwierząt.</p>		
Literatura podstawowa:		
<ul style="list-style-type: none"> • Barszczewska B., Lechowski R., Ceregrzyn M. 2013 . Podstawy żywienia psów i kotów: podręcznik dla lekarzy i studentów weterynarii. Wyd. Wrocław Elsevier Urban i Partner. • Wilczak J. (red.). 2022. O żywieniu Twojego psa – praktycznie. Wyd. Warszawa : Dog and Sport • Chrzanowski Sz. 2014. Żywienie koni. Wyd. Wieś Jutra. • S. Pilliner. 2008. Praktyczne żywienie koni i kuców. Wyd. SIMA WLW. • Sawosz-Chwalibóg E., Kosieradzka I.. 2012. Żywienie zwierząt dzikich. Ssaki. Wyd. SGGW. 		
Literatura dodatkowa:		
<ul style="list-style-type: none"> • Meyer H., Coenen M. 2009. Żywienie koni. Wyd. PWRiL. • Jamroz D. (red. nauk.). 2015. Żywienie zwierząt i paszoznawstwo. Fizjologiczne i biochemiczne podstawy żywienia zwierząt. T 1, Wyd. Naukowe PWN Warszawa. • Jamroz D. (red. nauk.). 2015. Żywienie zwierząt i paszoznawstwo. Podstawy szczegółowego żywienia zwierząt. T 2, Wyd. Naukowe PWN Warszawa. • Jamroz D. (red. nauk.). 2013. Żywienie zwierząt i paszoznawstwo. Paszoznawstwo T 3, Wyd. Naukowe PWN Warszawa. • Normy żywienia różnych gatunków zwierząt. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		

Wykład tradycyjny wspomagany środkami multimedialnymi z elementami dyskusji.

Ćwiczenia – metoda problemowa/metody aktywizujące: zadania, rozpoznawanie i ocena jakościowa pasz oraz karm, dawki pokarmowe dla wybranych gatunków zwierząt, dyskusja związana z ćwiczeniami.

Metoda podająca: wyjaśnienie i objaśnienie z wykorzystaniem materiałów multimedialnych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów uczenia w zakresie wiedzy i umiejętności następuje podczas kolokwium i egzaminu. Weryfikacja efektów uczenia w zakresie umiejętności i kompetencji następuje podczas wykonania poszczególnych zadań, bilansowania dawek pokarmowych dla wybranych gatunków zwierząt.

Forma i warunki zaliczenia:

Egzamin pisemny. Ćwiczenia: ocena końcowa z ćwiczeń na podstawie oceny częściowej z kolokwium teoretycznego, ułożenia dawek pokarmowych i aktywnego udziału w zajęciach.

Warunek zaliczenia to uzyskanie co najmniej 51% ogólnej liczby punktów ze wszystkich form zaliczenia.

Kryterium oceny:

91-100% - 5,0; 81-90% - 4,5; 71-80% - 4,0; 61-70% - 3,5 ; 51-60% - 3,0; 50 – 0% - 2,0.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15
Udział w ćwiczeniach	30
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	10
Udział w konsultacjach z przedmiotu	1
Przygotowanie się do zaliczenia przedmiotu	19
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Użytkowanie i zachowanie koni
Nazwa w języku angielskim:	Horse use and behavior	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Instytut Zootechniki i Rybactwa	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr inż. Agata Danielewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr inż. Agata Danielewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Zapoznanie studentów z wiadomościami dotyczącymi koni – ich znaczeniagospodarczego i społecznego, ras i typów, zagadnienia wzrostu i rozwoju oraz teoretycznymi i praktycznymi aspektami hodowli i użytkowania koni.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Ma wiedzę dotycząca hodowli i użytkowania koni orazsystemów i technologii ich utrzymania.	K_W01, K_W09
W_02	Zna zasady bezpieczeństwa w pracy ze zwierzętami wynikające z ich fizjologii i uwarunkowań psychicznych.	K_W11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Umie wykorzystać wiedzę z zakresu hodowli i użytkowania koni przy realizacji technik stosowanych w chowie zwierząt.	K_U03
U_02	Analizuje zasady hodowli koni przy użyciu nowoczesnych technik informacyjnych.	K_U08, K_U14
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K_01	Jest świadomy nieustannego rozwoju w dziedzinie nauk hipologicznych i potrzeby uaktualniania zdobytej wiedzy.	K_K01,K_K05
Forma i typy zajęć:	Wykłady i ćwiczenia w Ośrodku Jeździeckim.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość nomenklatury jeździeckiej		
Treści modułu kształcenia:		
<ul style="list-style-type: none"> • Pochodzenie i udomowienie koni. Historyczny zarys form i rodzajów wykorzystywania koni w cywilizacyjnym rozwoju ludzkości. • Liczebność oraz struktura światowego i krajowego pogłowia koni. Metody identyfikacji koni. • Metody bonitacji pokroju koni, pomiary biometryczne, indeksy budowy ciała. • Użytkowe oraz pochodzeniowe typy koni oraz reprezentujące je rasy. • Rasy koni o międzynarodowym zasięgu hodowlanego oddziaływania. Krajowe rasy i typy koni. • Rozplód koni i zasady jego prowadzenia. Metody wychowu źrebiąt i młodych koni oraz ich pielęgnacji. • Zasady przyuczania i wdrażania koni do użytkowania zaprzęgowego oraz wierzchowego; metody treningu koni w zależności od formy ich użytkowania. • Praca hodowlana nad końmi i metody jej organizacji. • Topografia i nazwy części ciała konia. Identyfikacja koni. Maści, odmiany i oznaki. Dziedziczenie maści. Uzębienie konia. Określanie wieku. Znakowanie. • Opis graficzny pokroju. Pomiary biometryczne i indeksy. Określanie ciężaru ciała konia na podstawie pomiarów. Standardy pomiarowe i ich znaczenie. • Pielęgnacja koni. Stosowane narzędzia, technika codziennego czyszczenia koni. Budowa i pielęgnacja kopyt. Różne zabiegi pielęgnacyjne. Warunki transportu koni. Budownictwo związane z hodowlą i użytkowaniem koni. • Użytkowanie wierzchowe. Typy i budowa ogłowia i siodła. Inny sprzęt użytkowany przy jeździe wierzchem. Ubiór jeźdźca. Informacje na temat techniki jazdy konnej. • Rodzaje sportu jeździeckiego. Podstawowe przepisy jeździeckie. Rodzaje zawodów i konkursów. Przeszkody. Zasady budowy parcoursów. Próby dzielności. Wyścigi konne – rodzaje, zasady rozgrywania i ich znaczenie. Konkursy sportowe jako sprawdzian wartości użytkowej koni sportowych. • Użytkowanie mięsne. Żywnienie koni. Budowa przewodu pokarmowego konia. Specyfika żywienia koni. Technika układania dawek pokarmowych. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Chów, hodowla i użytkowanie koni. Praca zbiorowa. SGGW Warszawa; 2. Zwoliński J.: Hodowla koni. PWRiL Warszawa; 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Sasimowski E.: Przewodnik do ćwiczeń z hodowli i użytkowania koni. AR Lublin; 2. Wybrane strony internetowe, które są uaktualniane na bieżąco; 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Tradycyjny wykład informacyjny realizowany w formie podającej.</p> <p>Ćwiczenia laboratoryjne. Zajęcia terenowe.</p>		

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych następuje na kolokwium i egzaminie.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu to uzyskanie przez studenta minimum 50 punktów na 80 możliwych, gdzie:

- Praca semestralna do 20 pkt;
- Kolokwium do 25pkt;
- Aktywność na zajęciach dydaktycznych do 5 pkt;
- Egzamin do 30 pkt;

Poprawy: zgodnie z regulaminem studiów.

Forma zaliczenia może ulec zmianie w przypadku nauczania zdalnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15
Udział w ćwiczeniach	15
Udział w konsultacjach	1
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	5
Samodzielne wykonanie projektu	4
Samodzielne przygotowanie się do kolokwiów	5
Przygotowanie się do egzaminu i obecność na egzaminie	5
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Użytkowanie i zachowanie kotów
Nazwa w języku angielskim:		Use and behavior of cats
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Instytut Zootechniki i Rybactwa	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. inż. Elżbieta Bombik
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. inż. Elżbieta Bombik, dr inż. Ewa Salamończyk
Założenia i cele przedmiotu:		Student zna rasy kotów. organizację hodowli kotów, przepisy prawne z tym związane oraz behavior kotów
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna rasy kotów	K_W07
W_02	Wykazuje znajomość zagadnień behawioralnych zachodzących w interakcji człowiek-zwierzę,	K_W11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Posiada umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy z zakresu behawioru kotów do zaprojektowania odpowiednich warunków utrzymania dla kotów	K_U03
U_02	Posiada umiejętność wybrać i przygotować zwierzę do dalszej hodowli w zakresie jego predyspozycji terapeutycznych	K_U09
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się i aktualizowania swojej wiedzy oraz jest gotów samodzielnie poszukiwać informacji w literaturze i źródłach elektronicznych	K_K01

K_02	Ma świadomość odpowiedzialności za prawidłowy dobrostan zwierząt i ich wpływu na środowisko naturalne	K_K07
Forma i typy zajęć:	wykłady, ćwiczenia	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Fizjologia kotów, znajomość zasad genetyki kotów		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kot w historii i kulturze. 2. Wybrane cechy budowy anatomicznej kota. 3. Rasy - monografie ras kotów 4. Warunki utrzymania kotów. 5. Projektowanie profesjonalnego miejsca w domu dla kota 6. Podstawy żywienia kotów 7. Choroby i profilaktyka leczenia kotów. 8. Higiena i zasady pielęgnacji kotów. 9. Zachowanie kotów. 10. Organizacja hodowli kotów rasowych. 11. Przepisy prawne dotyczące zasad utrzymania zwierząt towarzyszących. 12. Udział kotów w wystawach. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Biegańska-Hendryk M., 2015. Co jest, kocie? Wyd. Edgard 2. Herrscher U., 2007. Rasy kotów. Multico 3. Metz G., 2013. Rasy Kotów. Muza 4. Młynek M, 2011. Encyklopedia koty rasowe. 2011. Dragon 5. Inman M., 2015. Po czym poznasz, że twój kot spiskuje przeciwko tobie? Wyd. Helion 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kocie sprawy – miesięcznik 2. Bombik E., Mandął J., Principles of coexistence of dogs and cats sharing a living environment. Folia Pomer. Univ. Technol. Stetin., Agric., Aliment., Pisc., Zootech. 2022, 365(64)4, 1–11. DOI: 10.21005/AAPZ2022.63.4.1 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi Ćwiczenia praktyczne uzupełniane technikami multimedialnymi		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Weryfikacja efektów kształcenia odbędzie się na podstawie dwóch zaliczeń: projektu domu dla kota i zaliczenia końcowego		
Forma i warunki zaliczenia:		

Uzyskanie co najmniej po 51 procent punktów z projektu , zaliczenia i egzaminu
 Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: co najwyżej dwie nieusprawiedliwione nieobecności na
 ćwiczeniach i uzyskanie co najmniej 51 punktów z zaliczenia końcowego prezentacji oraz z egzaminu. Przedział
 punktacji (%) ocena
 0-50% niedostateczny

51-60% dostateczny
 61-70% dostateczny plus
 71-80% dobry
 81-90% dobry plus
 91-100% bardzo dobry
 Elementy i ich waga mająca wpływ na ocenę końcową: kolokwium –
 50 %
 projekt – 50 %
 egzamin - 50 %

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15
Udział w ćwiczeniach	15
Samodzielne przygotowanie projektu	5
Udział w konsultacjach	1
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium i egzaminu	14
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Genetyka behawioralna
Nazwa w języku angielskim:		Behavioral genetics
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Instytut Zootechniki i Rybactwa	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. inż. Katarzyna Andraszek
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. inż. Katarzyna Andraszek, dr hab. inż. Krzysztof Górski
Założenia i cele przedmiotu:		Zapoznanie studentów z czynnikami genetycznymi i środowiskowymi wpływającymi na fenotyp i zachowanie zwierząt.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna najważniejsze pojęcia genetyki behawioralnej, metody badań genetyki behawioralnej oraz ma wiedzę z zakresu roli genetyki w zachowaniu się zwierząt. Zna geny kandydujące oraz bezpośrednio regulujące zachowanie zwierząt. Zna składniki odziedziczalności zachowania oraz rozumie wpływ genotypu i środowiska na zachowanie.	K_W03, K_W05
W_02	Zna koncepcje behawioralne oraz metody badawcze realizowane w genetyce behawioralnej.	K_W15
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi wykorzystać biologiczne bazy danych w poszukiwaniu genów kandydujących oraz związanych z zachowaniem zwierząt. Potrafi znaleźć potrzebne informacje w branżowych, literaturowych bazach danych.	K_U01
U_02	Potrafi odróżnić cechy wrodzone (dziedziczne) od cech nabytych oraz zna czynniki modyfikujące te cechy. Potrafi modyfikować czynniki środowiskowe w ekspresji cech behawioralnych.	K_U03
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Jest gotów do stałego pogłębiania wiedzy w dziedzinie genetyki behawioralnej.	K_K01
K_02	Jest gotów dzielić się swoimi osiągnięciami i problemami na forach branżowych. Jest gotów konsultować wyniki badań i poszukiwać rozwiązań genetycznych problemów behawioralnych u specjalistów różnych dziedzin (medycyna weterynaryjna, psychologia zachowania).	K_K03
K_03	Jest świadomy wpływu czynników genetycznych, epigenetycznych i środowiskowych na konkretne zachowania zwierząt i jest gotów do ich hierarchizacji oraz optymalizacji.	K_K04
K_04	Jest gotów do odpowiedzialności za swoją pracę badawczą i doradczą, w odniesieniu do zwierzęcia oraz osoby z którą zwierzę współpracuje.	K_K05, K_K07

Forma i typy zajęć:	Wykład, ćwiczenia laboratoryjne
Wymagania wstępne i dodatkowe:	
Znajomość pojęć z zakresu genetyki i psychologii ogólnej.	
Treści modułu kształcenia:	
Teorie genetyki behawioralnej i czołowi genetycy zachowania. Wpływ genotypu i środowiska na zachowanie. Epigenetyczna regulacja genów warunkujących określone modele zachowania u zwierząt dzikich i gospodarskich. Czynniki genetyczne i środowiskowe determinujące osobowość i temperament. Interakcja i korelacja genotypu i środowiska. Odziedziczalność cech behawioralnych i metody badawcze. Markery genetyczne i polimorfizmy genów modyfikujących zachowanie. Genetyczne uwarunkowanie pamięci i uczenia się oraz temperamentu, agresji i reakcji na stres. Genetyczne doskonalenie cech behawioralnych.	
Literatura podstawowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Charon K.M., Świtoński M., Genetyka i genomika zwierząt, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2012. 2. Charon K.M., Świtoński M., 2000: Genetyka zwierząt. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa (i wydania późniejsze). 3. Winter P.C., Hickey G.I., Fletcher H.L., 2001: Genetyka – krótkie wykłady. PWN, Warszawa (i wydania późniejsze). 4. Kaleta T., 2007: Zachowanie się zwierząt. Wydawnictwo SGGW, Warszawa. 5. Plomin R., DeFries J.C., McClearn G.E., McGuffin P., 2001. Genetyka zachowania, PWN Warszawa. 6. Sadowski B., 2001: Biologiczne mechanizmy zachowania się ludzi i zwierząt, PWN, Warszawa. 	
Literatura dodatkowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Oniszczenko, W. (1997). Genetyczne podstawy temperamentu. Warszawa: Oficyna Wydawnicza Wydziału Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego. 2. Sadowski B., Chmurzyński J. A., 2006: Biologiczne mechanizmy zachowania. PWN, Warszawa. 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład z wykorzystaniem środków multimedialnych. Ćwiczenia przedmiotowe, praca w grupach, dyskusja.	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:	
Kolokwia (test, pytania otwarte), projekt.	
Forma i warunki zaliczenia:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zaliczenie na ocenę. 2. Warunkiem uzyskania zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium (co najmniej 51% ogólnej liczby punktów) oraz zaliczenie projektu. 3. Przedział punktacji w % (ocena): 0-50 (2,0); 51-60 (3,0); 61-70 (3,5); 71-80 (4,0); 81-90 (4,5); 91-100 (5,0) 4. Poprawy: zgodnie z regulaminem studiów. 	
Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	10

Udział w ćwiczeniach	25
Konsultacje	3
Przygotowanie do ćwiczeń	12
Przygotowanie do kolokwium	25
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Dydaktyka prowadzenia zajęć w placówkach oświatowych	
Nazwa w języku angielskim:	Didactics of conducting classes in educational institutions	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	zoopsychologia z animaloterapią	
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	Obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	Pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Renata Matysiuk	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Renata Matysiuk	
Założenia i cele przedmiotu:	<p>Zaznajomienie z istotą i zadaniami metodyki oddziaływań pedagogicznych.</p> <p>Przekazanie wiedzy charakteryzującej formy aktywności wychowanka.</p> <p>Przygotowanie studentów do rozpoznawania możliwości, potencjału wychowanka.</p> <p>Przygotowanie studentów do profesjonalnej diagnozy determinującej wyrównywanie szans edukacyjnych.</p> <p>Ukazanie związków zachodzących pomiędzy poszczególnymi dziedzinami wychowania oraz wyeksponowanie wykorzystywanych w pracy z dzieckiem programów.</p>	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	zna i rozumie strukturę i funkcje systemu oświaty - cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, a także alternatywne formy edukacji	K_W37
W_02	zna i rozumie podstawy prawne systemu oświaty niezbędne do prawidłowego realizowania prowadzonych działań edukacyjnych	K_W38
W_03	zna metody wspomagające proces edukacji osób zdrowych i osób ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi	K_W44
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego

U_01	potrafi pracować w zespole, wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele i prowadzić działania pomocowe na rzecz osób zdrowych i z niepełnosprawnością	K_U16 K_U24
U_02	potrafi podejmować pracę z uczniami rozbudzającą ich zainteresowania i rozwijającą ich uzdolnienia, właściwie dobierać treści nauczania, zadania i formy pracy w ramach samokształcenia oraz promować osiągnięcia uczniów	K_U29
U_03	potrafi rozwijać kreatywność i umiejętność samodzielnego, krytycznego myślenia uczniów	K_U30
U_04	potrafi skutecznie animować i monitorować realizację zespołowych działań edukacyjnych uczniów	K_U31
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	jest gotów do projektowania działań zmierzających do rozwoju szkoły lub placówki systemu oświaty oraz stymulowania poprawy jakości pracy tych instytucji	K_K15

Forma i typy zajęć: Ćwiczenia

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Podstawy pedagogiki ogólnej. Podstawy dydaktyki. Edukacja włączająca.

Treści modułu kształcenia:

1. Podstawowe formy aktywności oraz metody pracy z wychowankiem

Modele nauczania:

- podający (przekazywanie wiedzy);
- nauczania pojęć (uczy myślenia logicznego);
- bezpośredni (skupia się na wiedzy proceduralnej);
- poszukujący (twórcze rozwiązywanie problemów, stwarzanie sytuacji problemowych);
- współpracy (nauczający jak współpracować ze sobą).

2. Wspieranie zdolności oraz wyrównywanie szans edukacyjnych z możliwością angażowania w ten proces rodziców.

- Zajęcia o charakterze edukacyjno-wspomagającym
- Zajęcia rozwijające wiadomości i umiejętności w zakresie przedmiotu
- Zajęcia rozwijające wiadomości i umiejętności w zakresie ogólnorozwojowym

3. Projektowanie właściwych sytuacji wychowawczych.

4. Analiza indywidualnych programów pracy z dziećmi i młodzieżą.

5. Projektowanie rozwiązań metodycznych

- przygotowanie projektów
- symulacje.

Literatura podstawowa:

1. Leżański W., Nauczyciel współczesnej edukacji w kontekście zmian edukacyjnych, Łódź 2009.
2. Taraszkiewicz M., Jak uczyć lepiej! Szkoła pełna ludzi, Poznań 2001.

Literatura dodatkowa:

1. Czerepaniak-Walczak M., Aspekty i źródła profesjonalnej refleksji nauczyciela, Toruń 1978.
2. Szymczak M., Słownik języka Polskiego, Warszawa 1978.

3. Okoń W., Nowy słownik pedagogiczny, Warszawa 1996.
4. Dylak S., Wizualizacja w kształceniu nauczycieli, Poznań 1995.
5. Debesse M., Etapy wychowania, Warszawa 1996.
6. Poradnik nauczyciela – „Profesjonalne umiejętności nauczyciela”, „umiejętności osobiste”, Raabe, Warszawa 2000.
7. Dąbrowska T.M, Nauczycielu jaki jesteś?, Warszawa 1999.
8. Kuźma J., Nauczyciele przyszłej szkoły, Kraków, 2000.
9. Zacharuk T, Niewęglowska A., (red.) Kompetencje współczesnego nauczyciela, Siedlce 2013.
10. Kwiatkowska H., Tożsamość nauczyciela, Warszawa 2008.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia w oparciu o metody aktywizujące

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą weryfikowane w oparciu o przygotowany projekt edukacyjny – programu z zakresu rozwiązań metodycznych dostosowanych do konkretnego problemu.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną na podstawie zaprezentowanego przez studenta programu. Skala ocen wg punktów:

- 50% pkt.- 2,0,
- 51%-60% pkt. - 3,0;
- 61%-70% pkt. - 3,5;
- 71%-80% pkt.- 4,0;
- 81%-90% pkt.- 4,5;
- więcej niż 91% pkt. – 5.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Wykłady	15
Samodzielne studiowanie literatury	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25
Punkty ECTS za przedmiot	1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Pedagogiczne aspekty pracy terapeutycznej
Nazwa w języku angielskim:		Pedagogical aspects of therapeutic work
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Renata Matysiuk
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Renata Matysiuk
Założenia i cele przedmiotu:		Student ma nabyć wiedzę, umiejętności i kompetencje z zakresu psychologiczno-pedagogicznych podstaw wczesnego wspomaganie rozwoju i wczesnej interwencji terapeutycznej.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna i rozumie psychologiczno-pedagogiczne podstawy wczesnej interwencji terapeutycznej	K_W32
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka i wczesnej interwencji terapeutycznej	K_U23
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Jest gotów do wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych	K_K13
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia	

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Wiedza i umiejętności z zakresu pedagogiki i psychologii ogólnej, psychologii klinicznej oraz pedagogiki specjalnej.

Treści modułu kształcenia:

Wczesne wspomaganie rozwoju to wielokierunkowe oddziaływanie skierowane na dziecko. Terminy: „wczesna interwencja” i „wczesne wspomaganie rozwoju dziecka”. Zagadnienie niepełnosprawności i zagrożenie niepełnosprawnością; rodzaje niepełnosprawności u dzieci i zaburzeń neurorozwojowych, mózgowo-porażenie dziecięce, autystyczne spektrum zaburzeń, ADHD i zaburzenia językowe; problematykę zaburzeń emocji i zachowania u dzieci. Diagnoza przez specjalistów deficytów rozwojowych. Czynniki rozwoju i środowisko wychowawcze małego dziecka. Warunki i formy wsparcia umożliwiające realizację indywidualnych potrzeb rozwojowych dziecka, z uwzględnieniem możliwości psychofizycznych oraz potencjału rozwojowego dziecka. Zalecane cele rozwojowe i terapeutyczne do realizacji podczas zajęć w ramach wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka oraz w ramach pomocy i wsparcia udzielanych dziecku i rodzinie. Sposoby oceny efektów działań podjętych w celu realizacji wskazanych zaleceń. Opinia o potrzebie wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka

Literatura podstawowa:

1. Cytowska B., Winczura B. (red.), 2008, Wczesna interwencja i wspomaganie rozwoju małego dziecka. Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków
2. Michilewicz S. (red.), Dziecko z trudnościami w rozwoju. Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków
3. Piotrowicz R., Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka – kompleksowe wsparcie terapeutyczne dziecka i rodziny. Diagnoza a program, www.ore.edu.pl
4. Rafał-Łuniewska J. (red.), 2017, Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka w teorii i praktyce, Ośrodek Rozwoju Edukacji, Warszawa

Literatura dodatkowa:

1. Białecka-Pikul, M., 2011, Psychopatologia rozwojowa jako dziedzina badań nad rozwojem atypowym. Psychologia rozwojowa, tom 16, nr 3, 15-24.
2. Mrugalska, K., 1999, Czy rodzice i profesjonaliści mogą być sojusznikami. [w:] Olechnowicz H. (red.), U źródeł rozwoju dziecka: o wspomaganie rozwoju prawidłowego i zakłóconego. WSiP, s. 38-50.
3. Rafał-Łuniewska J., 2017a, Dokumentacja wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka – pytania i odpowiedzi, [w:] Rafał-Łuniewska J. (red.), Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka w teorii i praktyce, Ośrodek Rozwoju Edukacji, Warszawa, s. 19-28.
4. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 sierpnia 2017 r. w sprawie organizowania wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci (Dz. U. z 2017 r. poz. 1635)
5. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 września 2017 r. w sprawie orzeczeń i opinii wydawanych przez zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno-pedagogicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1743)
6. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z 1 sierpnia 2017 roku w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli (Dz. U. z 2017 r. poz. 1575)
7. Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949)
8. Wiśniewska M., 2010 Wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną. Poradnik dla rodziców i terapeutów. Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metody: podająca, pokaz, problemowa, praktycznego działania, dyskusja panelowa, ćwiczenia praktyczne, burza mózgów, metody aktywizujące. Formy: zbiorowa, grupowa, indywidualna

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty weryfikowane będą na podstawie rozwiązania zadań problemowych, oraz/lub testem pisemnym. Ocenic należy uczestniczenie i przygotowanie się studenta do zajęć oraz jego aktywność w celu stwierdzenia stopnia odpowiedzialności jaką wykazuje względem podejmowania obowiązków związanych z działaniem na rzecz zdobywania umiejętności, które w przyszłości umożliwią mu wzięcie w pełni odpowiedzialności za osoby, dla których zdobywa wykształcenie.

Forma i warunki zaliczenia:

Zadaniom problemowym przypisano punkty, które przeliczane są w następujący sposób: 5,0 (bdb) – od 91% do 100% sumy punktów, 4,5 (db+) – od 81% do 90% sumy punktów, 4,0 (db) – od 71% do 80% sumy punktów, 3,5 (dst+) – od 61% do 70% sumy punktów, 3,0 (dst) – od 51% do 60% sumy punktów, 2,0 (ndst) – od 0% do 50% sumy punktów. Podstawą uzyskania zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie łącznie za wszystkie zadania oraz/lub za test pisemny co najmniej 51%. Poprawa dla studentów, którzy nie uzyskali łącznie co najmniej 51% - zaliczenie ustne obejmujące treści przedmiotu. Student losuje trzy zagadnienia. Omówienie każdego z tych zagadnień oceniane jest przy zastosowaniu skali ocen: 2; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0. Ocenę końcową stanowi średnia trzech ocen.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Ćwiczenia	15
Praca samodzielna studenta	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25
Punkty ECTS za przedmiot	1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Psychologia wychowawcza	
Nazwa w języku angielskim:	Educational psychology	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	zoopsychologia z animaloterapią	
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Andrzej Sędek	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Andrzej Sędek	
Założenia i cele przedmiotu:	Celem kursu jest zapoznanie studentów z wybranymi problemami, pojęciami i zagadnieniami związanymi z psychologią społeczną i psychologią wychowawczą. Dostarczenie wiedzy umiejętności, kompetencji związanych ze stosowaniem teorii i mechanizmów z zakresu psychologii twórczości i społecznej w procesie kształcenia i wychowania .	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna i rozumie klasyczne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia oraz ich wartości aplikacyjne	K_W32
W_02	Zna i rozumie procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłóceń	K_W41
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów	K_U23
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K_01	Jest gotów porozumienia się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią	K_K12
Forma i typy zajęć:	Wykład	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Zaliczenie wcześniejszych obligatoryjnych przedmiotów z zakresu psychologii przewidzianych w programie studiów. Wiedza z zakresu psychologii z wcześniejszych etapów edukacji.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Wykłady:</p> <p>Wprowadzenie do psychologii wychowawczej i społecznej;</p> <p>Nagrody i kary w wychowaniu;</p> <p>Naśladownictwo, modelowanie, identyfikacja w procesach socjalizacji;</p> <p>Stereotypy, dyskryminacja i uprzedzenia w wychowaniu,</p> <p>Wielokulturowość w szkole, kształtowanie postaw i wpajanie norm: zachowania pro i antyspołeczne,</p> <p>Mechanizmy wychowania w rodzinie, postawy rodzicielskie: wymiary postaw rodzicielskich, typologie i wyznaczniki oraz konsekwencje postaw rodzicielskich dla rozwoju dziecka.,</p> <p>Agresja i przemoc w relacjach rówieśniczych. Agresja czynna vs bierna dynamika i źródła zachowań agresywnych.</p> <p>Multi i mass media w wychowaniu, nowe zjawiska, stare problemy?</p> <p>Typologie zachowań i błędów nauczycielskich, wyznaczniki zachowań nauczycielskich: rola oczekiwań nauczyciela,</p> <p>Ukryte programy nauczania, środowiskowe i pedagogiczne uwarunkowania funkcjonowania szkolnego uczniów szkolnego, typologia i geneza trudności wychowawczych.</p> <p>Spostrzeganie społeczne, samospełniające się proroctwo, psychologiczne pułapki oceniania i podejmowania decyzji.</p> <p>Komunikacja werbalna vs niewerbalna, jak krytykować i przyjmować krytykę. zachowania asertywne, agresywne i uległe.</p>		
Literatura podstawowa:		
<p>M. Przetacznik-Gierowska, Z. Włodarski, (2014) Psychologia wychowawcza, t.1 i 2, Warszawa.</p> <p>B. Wojciszke (2021) Psychologia społeczna, Warszawa</p>		
Literatura dodatkowa:		
<p>G. Mietzel (2002) Psychologia kształcenia. Praktyczny podręcznik dla pedagogów i nauczycieli, Sopot.</p> <p>H. Liberska, J. Trempała (red) (2020) Psychologia wychowania. Wybrane problemy, Warszawa.</p> <p>T. Tyszka (1999) Psychologiczne pułapki oceniania i podejmowania decyzji, Sopot</p> <p>R.B. Cialdini. (2016) Wywieranie wpływu przez ludzi. Teoria i praktyka, Sopot</p>		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Wykład, analiza przypadków, wykład interaktywny, badania własne studentów (opcjonalnie);		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Przedmiot kończy się zaliczeniem z oceną. W ramach zaliczenia przewiduje się wykonanie prac związanych z treściami poruszonymi podczas zajęć oraz wykonanie analizy przypadku (zespółowo) podczas ostatnich zajęć lub test wiadomości.		
Forma i warunki zaliczenia:		
<p>Analiza przypadku dokonana w oparciu o wiedze, kompetencje i umiejętności nabyte podczas zajęć (zadanie zespołowe, ½ oceny) lub test wiedzy (zadanie indywidualne – ½ oceny ocena niedostateczna do 50%, dostateczna 51-60%, dostateczna plus 61-70%, dobra 71-80%, dobra plus 81-90%, bardzo dobra 91-100%).</p> <p>Forma jest ustalana ze studentami podczas zajęć i stanowi jedno z zagadnień (dotyczących weryfikacji efektów uczenia i oceniania) analizowanych podczas zajęć.</p>		
Bilans punktów ECTS:		
Studia stacjonarne		

Aktywność	Obciążenie studenta
Wykłady	15
Samodzielne studiowanie literatury	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25
Punkty ECTS za przedmiot	1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Edukacja włączająca
Nazwa w języku angielskim:		Inclusive education
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Instytut Pedagogiki
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Ewa Jówko
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Ewa Jówko
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z teorią edukacji włączającej oraz z problematyką specjalnych potrzeb edukacyjnych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie), konieczność dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia, konstruowanie	K_W34 K_W35
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi wybrać program nauczania zgodny z wymaganiami podstawy programowej i dostosować go do potrzeb edukacyjnych uczniów	K_U26 K_U27
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Jest gotów do okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy	K_K13
Forma i typy zajęć:		Wykład
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Ogólna wiedza o wychowaniu oraz znajomość zagadnień omawianych we wcześniej zrealizowanych semestrach z psychologii, pedagogiki.		
Treści modułu kształcenia:		
Pojęcie edukacji włączającej jako wielowymiarowego procesu wg UNESCO, pedagogów specjalnych, komponenty edukacji włączającej, cechy, zasady, kompetencje nauczyciela wynikające z modelu wspierania ucznia. Uczniowie ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie). Dostosowywanie procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie		

wsparcia, konstruowanie indywidualnych programów). Ocena skuteczności procesu włączania i wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Literatura podstawowa:

1. Al-Khamisy D., Edukacja włączająca edukacją dialogu. W poszukiwaniu modelu edukacji dla ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnym,. Wyd. APS, Warszawa 2013
2. Głodkowska J. (2010). Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w szkole ogólnodostępnej. Warszawa: APS.
3. Szumski G.(2006), Integracyjne kształcenie niepełnosprawnych. Warszawa: PWN

Literatura dodatkowa:

1. Maciarz A. (1999). Z teorii i badań społecznej integracji dzieci niepełnosprawnych, Kraków : Impuls
2. Szumski G. (2010). Wokół edukacji włączającej. Warszawa: APS.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metody podające: wykład informacyjny, wspomagany technikami multimedialnymi, tezy poparte przykładami praktycznymi (studium doświadczeń praktycznych popartych badaniami naukowymi na podstawie literatury przedmiotu); wykład problemowy, dyskusja.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Zaliczenie z oceną w formie ustnej lub pisemnej.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie ustne (trzy pytania) – wypowiedź oceniana będzie pod kątem merytoryczności wypowiedzi i doboru argumentacji przy wyborze podejścia do zagadnienia. Jedno pytanie poprawnie – ocena dst; dwa pytania poprawnie – ocena db; trzy pytania poprawnie – ocena bdb. Ocena dst – podano informacje zgodne z wiedzą akademicką, ale własnym językiem bez powoływania się na autorów poglądów; dst plus – dobra: podanie definicji akademickiej lub poszerzenie informacji o podanie autora/autorów definicji; dobry plus i bardzo dobry – podano definicje zgodne z wiedzą akademicką, podano autorów definicji, dokonano próby własnej interpretacji podanych definicji/faktów. Zaliczenie pisemne w formie testu sprawdzającego (max. do uzyskania 36 pkt.): bardzo dobry (34-36 pkt.); dobry + (30-33 pkt.);dobry (26-29 pkt.); dst.+ (22-25 pkt.); dst. (19-21 pkt.);ndst. (poniżej 19 pkt.)

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Wykłady	15
Studiowanie literatury	5
Przygotowanie do zaliczenia	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25
Punkty ECTS za przedmiot	1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Diagnoza psychopedagogiczna
Nazwa w języku angielskim:		Psychopedagogical diagnosis
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Instytut Pedagogiki
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Renata Matysiuk
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Renata Matysiuk
Założenia i cele przedmiotu:		Kształtowanie umiejętności diagnostycznych w zakresie doboru adekwatnych metod, technik i narzędzi diagnostycznych oraz rozpoznawania i opisu interesujących diagnostę stanów rzeczy, ich ocenę i interpretację celem zaprojektowania oddziaływania zapobiegawczego (profilaktycznego) oraz terapeutycznego (korekcyjnego).
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Ma elementarną wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań w pedagogice, a w szczególności o problemach badawczych, metodach, technikach i narzędziach badawczych; zna tradycje paradygmatyczne badań społecznych, z których wywodzą się poszczególne metody	K_W36
W_02	Zna i rozumie zróżnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów szkoły podstawowej i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania	K_W35
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Posiada elementarne umiejętności badawcze pozwalające na analizowanie przykładów badań oraz konstruowanie i prowadzenie prostych badań pedagogicznych; potrafi sformułować wnioski, opracować i zaprezentować wyniki (z wykorzystaniem ICT) oraz wskazywać kierunki dalszych badań	K_U24
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	jest świadomy istnienia etycznego wymiaru w badaniach naukowych	K_K10
Forma i typy zajęć:		Wykład i ćwiczenia
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z zakresu pedagogiki i psychologii. Umiejętność analitycznego studiowania tekstów oraz formułowania samodzielnych wypowiedzi i wniosków.		

Treści modułu kształcenia:

Wykłady: Diagnostyka psychopedagogiczna – struktura sytuacji opiekuńczych i wychowawczych w kontekście psychologii małego dziecka. Diagnostyka psychopedagogiczna w aspekcie psychologicznym (diagnoza aktuarialna versus diagnoza kliniczna) – istota i rodzaje interpretacji. Podstawy diagnozy psychopedagogicznej i profilaktyki pedagogicznej (założenia i cele procesu diagnostycznego, techniki diagnostyczne, modele i poziomy profilaktyki). Diagnoza trudności wychowawczych: narzędzia diagnostyczne, trudności wychowawcze a indywidualizacja w terapii pedagogicznej. Rozpoznawanie objawów problemów wychowawczych, indywidualnych potrzeb dziecka, objawów zagrożeń i trudności występujących u małych dzieci – analiza przypadków indywidualnych na gruncie praktyki. Projektowanie sytuacji wychowawczych, dobieranie technik badawczych do diagnozy różnych zjawisk rozwojowych i wychowawczych – konstruowanie narzędzia badawczego na gruncie diagnozy wstępnej. Specyfika funkcjonowania dziecka ze specjalnymi potrzebami. Dziecko niepełnosprawne, przewlekle chore, uczeń z zaburzeniami zachowania i inne. Analiza przykładowych opinii o wynikach badań psychologiczno-pedagogicznych. Praktyczne opracowanie procedury i przeprowadzenie diagnozy (wybranego obszaru) – w kontaktach z dziećmi w ramach praktyki pedagogicznej w zakresie: funkcjonowania dziecka w środowisku, form pomocy psychologiczno-pedagogicznej i na rzecz wspomaganie wielostronnego rozwoju dziecka.

Literatura podstawowa:

1. Jarosz E., Wysocka E., Diagnoza psychopedagogiczna. Podstawowe problemy i rozwiązania, Wydawnictwo Akademickie, Żak, Warszawa 2006
2. Deptuła M. (red.), Diagnostyka i profilaktyka w teorii i praktyce pedagogicznej, Bydgoszcz 2006

Literatura dodatkowa:

1. Stemplewska-Żakowicz K., Diagnoza psychologiczna, GWP, Gdańsk 2009
2. Włoch S., Włoch A., Diagnoza całościowa edukacji dzieci, Impuls, Kraków 2009
3. Grzesiak J. (red.), Ewaluacja i innowacje w edukacji. Pomiar i ewaluacja jakości kształcenia, Wyd. WPA-PWSZ, Kalisz-Konin 2011
4. Feltham Ian Horton C., Psychoterapia i poradnictwo, GWP, Sopot 2013
5. Kaja B., Zarys terapii dziecka, WSP, Bydgoszcz 2002
6. McWilliams N., Diagnoza psychoanalityczna, GWP, Gdańsk 2009
7. Lepalczyk I., Badura J. (red.), Elementy diagnostyki pedagogicznej, Warszawa 1994
8. Lisowska E., Diagnostyka pedagogiczna w pracy z dzieckiem i rodziną, Kielce 2008

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metody: wykład konwencjonalny oraz problemowy. Formy: zbiorowa, grupowa, indywidualna

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty z wiedzy będą weryfikowane na podstawie odpowiedzi udzielonych na pytania sprawdzające podczas zaliczenia. Efekt z umiejętności i kompetencji będą sprawdzane podczas dyskusji nad prezentacją studentów w oparciu o wybrany problem.

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się zaliczeniem z oceną. Zaliczenie obejmuje materiał z wykładów. Kryteria oceniania przygotowania studenta: 0 – 50 % wymaganego materiału - niedostateczny, 51 – 60% wymaganego materiału - dostateczny, 61 – 70% wymaganego materiału - dostateczny plus, 71 – 80% wymaganego materiału - dobry, 81 – 90% wymaganego materiału - dobry plus, 91 – 100% wymaganego materiału - bardzo dobry.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Wykłady	15
Samodzielne studiowanie literatury	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25

Punkty ECTS za przedmiot	1
--------------------------	---

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Psychologia kliniczna
Nazwa w języku angielskim:		Clinical Psychology
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Joanna Zienkiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Joanna Zienkiewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z elementami psychologii klinicznej i psychopatologii, dostarczenie wiedzy i ukształtowanie umiejętności wykorzystania tej wiedzy w pracy pedagoga
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych	K_W32
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań	K_U24
U_02	Potrafi posługiwać się ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej	K_U23
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej zwłaszcza w zakresie szacunku do drugiego człowieka	K_K10
Forma i typy zajęć:		Wykład
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z zakresu psychologii ogólnej.		
Treści modułu kształcenia:		
Przedmiot, zadania i pojęcia psychologii klinicznej. Pojęcie normy, patologii i zdrowia, zaburzenia. Czynniki wpływające na rozwój psychiczny i powstawanie zaburzeń. Systemy klasyfikacji i diagnozy. Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Zaburzenia osobowości. Upośledzenie umysłowe. Zaburzenia nastroju i samobójstwa. Zaburzenia psychiczne w chorobach somatycznych. Metody terapeutyczne. Interwencja		

kryzysowa. Etyczny kontekst pracy z dziećmi z zaburzeniami.

Literatura podstawowa:

1. Carson R.C., Butcher J.N., Mineka S. (2006). Psychologia zaburzeń. GWP (wybrane rozdziały)
2. Kendall P.C. (2004). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. GWP (wybrane rozdziały)
3. Sęk. H. (2008). Psychologia kliniczna. Wydawnictwo Naukowe PWN (wybrane rozdziały)

Literatura dodatkowa:

1. Kołakowski A., Wolańczyk T., Pisula A., Skotnicka M., Bryńska A. (2007). ADHD - zespół nadpobudliwości psychoruchowej. Przewodnik dla rodziców i wychowawców. GWP
2. Kmita G. (2007). Małe dziecko i jego rodzina. Z teorii i praktyki wczesnej interwencji psychologicznej. Wydawnictwo Emu
3. Kubacka-Jasiecka D.,(2010). Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych. WAIP
4. Namysłowska I. red. (2007). Psychiatria dzieci i młodzieży. Warszawa PZWL
5. Pfiffner L. J. (2004). Wszystko o ADHD. Zysk i S-KA Wydawnictwo
6. Pużyński S., Wciórka J., (2010). Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10. Opisy kliniczne i wskazówki diagnostyczne.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład, analiza przypadku, dyskusja, uczenie się w oparciu o problem.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty weryfikowane na podstawie odpowiedzi udzielonych na pytania sprawdzające podczas dyskusji i zaliczenia pisemnego.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną, praca pisemna. Kryteria oceny: 0 – 50 % - niedostateczny, 51 – 60% - dostateczny, 61 – 70% - dostateczny plus, 71 – 80% - dobry, 81 – 90% - dobry plus, 91 – 100% bardzo dobry

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Wykłady	15
Samodzielne studiowanie literatury	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Dydaktyka prowadzenia zajęć z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
Nazwa w języku angielskim:		Working with students with special educational needs
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Renata Matysiuk
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Renata Matysiuk
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest wyposażenie studentów w wiedzę dotyczącą pracy z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Ma wiedzę na temat projektowania i prowadzenia badań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej, poszerzoną w odniesieniu do etapu szkoły ponadpodstawowej i uwzględniającą specjalne potrzeby edukacyjne uczniów	K_W36
W_02	Ma wiedzę na temat podmiotów działalności pedagogicznej (uczniów, rodziców i nauczycieli) i partnerów szkolnej edukacji (np. instruktorów, trenerów, edukatorów) oraz specyfiki funkcjonowania uczniów szkoły podstawowej i ponadpodstawowej w kontekście prawidłowości i nieprawidłowości rozwojowych	K_W33
W_03	Zna specyfikę funkcjonowania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniów szczególnie uzdolnionych	K_W35
W_04	Zna prawa osoby z niepełnosprawnością	K_W39
W_05	Zna psychopedagogiczne uwarunkowania funkcjonowania człowieka w odniesieniu do animaloterapii.	K_W24
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	posiada umiejętności diagnostyczne pozwalające na rozpoznawanie sytuacji uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, opracowywanie wyników obserwacji i formułowanie wniosków	K_U25
U_02	skutecznie animować i monitorować realizację zespołowych działań edukacyjnych uczniów oraz projektować i realizować programy z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych	K_U26
U_03	potrafi pracować z uczniami, indywidualizować zadania i dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce	K_U34
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K_01	Jest gotów do prowadzenia zindywidualizowanych działań pedagogicznych (dydaktycznych, wychowawczych) w stosunku do uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi	K_K13
Forma i typy zajęć:	Wykład	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Posiadanie kompetencji w zakresie podstaw pedagogiki specjalnej.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Wykłady: Poznawanie uczniów. Techniki i ich ograniczenia, kwestie etyczne. Sposoby funkcjonowania uczniów w klasie. Pozycja społeczna ucznia w klasie. Typy uczniów. Uczeń szczególnie uzdolniony. Inny i obcy. Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Trudności i niepowodzenia szkolne. Międzynarodowe i krajowe regulacje dotyczące praw człowieka, dziecka, ucznia oraz osób z niepełnosprawnością. Pojęcie normy i patologii.</p> <p>Zaburzenia rozwojowe, zaburzenia zachowania (w tym zespół nadpobudliwości psychoruchowej), zaburzenia emocjonalne (w tym lęki i fobie). Zaburzenia lękowe i nastroju. Zaburzenia osobowości. Agresja i przemoc (w tym agresja elektroniczna). Uzależnienia (w tym od środków psychoaktywnych i komputera). Zaburzenia odżywiania. Problemy zdrowotne ucznia i ich wpływ na jego sytuację szkolną.</p> <p>Niepełnosprawność fizyczna i intelektualna oraz jej konsekwencje psychologiczne. Zaburzenia w procesie rozwoju językowego. Całościowe zaburzenia w rozwoju. Profilaktyka w szkole. Konstruowanie klasowych i szkolnych programów profilaktycznych. Promocja i ochrona zdrowia uczniów. Diagnoza nauczycielska. Podstawowe techniki diagnostyczne w pedagogice. Uwarunkowania procesu diagnostycznego. Rozpoznawanie i ocena poziomu rozwoju ucznia. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna – regulacje prawne, formy i zasady udzielania wsparcia. Postępowanie pedagogiczne z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Pomoc uczniowi z problemami zdrowotnymi – choremu przewlekłe i niepełnosprawnemu. Współpraca z rodzicami ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i specjalistami pracującymi z uczniem. Wyrównywanie szans edukacyjnych dzieci. Odkrywanie i rozwijanie predyspozycji i uzdolnień.</p>		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Edukacja skuteczna, przyjazna i nowoczesna. Jak organizować edukację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi? (2010), Warszawa: Wyd. MEN 2. Specjalne potrzeby edukacyjne dzieci i młodzieży. Prawne ABC dyrektora przedszkola, szkoły i placówki (2010), Warszawa: Wyd. MEN 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Czajkowska I., Herda K. (1989), Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole, Warszawa 2. Opolska T. (1997), Pokonujemy trudności w czytaniu i pisaniu, Warszawa 3. Pietniun M. (1998), Praca terapeutyczna z dziećmi mającymi trudności w nauce czytania i pisania, Gdańsk 4. Sawa B. (1987), Jeżeli dziecko źle czyta i pisze, Warszawa 5. Skibińska H. (1996), Praca korekcyjno-kompensacyjna z dziećmi z trudnościami w pisaniu i czytaniu, Bydgoszcz 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Metody: podająca, pokaz. Formy: zbiorowa		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Efekty z wiedzy będą weryfikowane na podstawie odpowiedzi udzielonych na pytania sprawdzające podczas zaliczenia. Efekt z umiejętności i kompetencji będą sprawdzane podczas dyskusji nad prezentacją studentów w oparciu o wybrany problem.		
Forma i warunki zaliczenia:		
Przedmiot kończy się zaliczeniem z oceną. Zaliczenie obejmuje materiał z wykładów. Kryteria oceniania przygotowania studenta: 0 – 50 % wymaganego materiału - niedostateczny, 51 – 60% wymaganego materiału - dostateczny, 61 – 70% wymaganego materiału - dostateczny plus, 71 – 80% wymaganego materiału - dobry, 81 – 90% wymaganego materiału - dobry plus, 91 – 100% wymaganego materiału -		

bardzo dobry.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Ćwiczenia	15
Samodzielne studiowanie literatury	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25
Punkty ECTS za przedmiot	1